

Anarcho-Biblioteka
Dobry pieróg to wywrotowy pieróg

Muzeum Antywojenne

Anonim

Anonim
Muzeum Antywojenne
rokantyzystowski.org
pl.anarchistlibraries.net

Spis treści

Długa podróż Anti-kriegsmusuem	3
--	---

Anti-Kriegs-Museum (Muzeum Antywojenne) to propokojowe i antyprzemocowe muzeum, założone w Berlinie w 1925 roku przez działacza pacyfistycznego, antyfaszystę i anarchistę Ernsta Friedricha.

Muzeum, mieszczące się w Berlinie przy Parochialstrasse 29 już od pierwszych dni istnienia stało się centrum kulturalnym pacyfistów i aktywistów antywojennych. Friedrich prezentował w nim fotografie z wydanego przez siebie w 1924 roku albumu *Krieg dem Kriege* (Wojna wojnie), uzupełniając ekspozycję szeregiem obiektów związanych z kultem wojny. Podobnie jak książka, muzeum także miało wywoływać u widowni szok – zdjęcia okaleczonych i nagich żołnierzy, wygłodniałych dzieci, rzezi ludzi i zwierząt, zrujnowanych domów i splądrowanych kościołów eksponowane były w otoczeniu zabawkowych żołnierzyków i pamiątek z frontu. Anti-kriegsmuseum tak samo jak *Krieg dem Kriege* również stało się celem licznych ataków – wielokrotnie wybijano w nim witryny i zdzierano zdjęcia ze ścian.

W książce wydanej dekadę po otwarciu muzeum, pt. *Vom Friedens-Museum zur Hitler-Kaserne* (Od muzeum pokoju do baraków Hitlera) Friedrich opisuje, jak wyglądała jego budowa: z pomocą znajomego budowniczego, z materiałów kupionych w pobliskim sklepie budowlanym na kredyt. Prawdopodobnie jednak sytuacja nie była aż tak dramatyczna: Friedricha finansowo wspierała rodzina, która posiadała kilka sklepów w Berlinie, o czym jednak on sam nie lubił wspominać – wolał widzieć i opisywać siebie jako samotnego bohatera, któremu nie straszne są żadne przeciwności losu.

Długa podróż Anti-kriegsmuseuem

W 1933 roku oddział nazistowskiego SA zaatakował muzeum, zniszczył ekspozycję i aresztował Friedricha. Po oswobodzeniu, postanowił on wyjechać z kraju wraz z całym archiwum muzealnym. W 1936 roku w Belgii, gdzie otrzymał azyl, otworzył kolejne Muzeum Antywojenne, ponownie zniszczone przez Niemców w 1940 roku.

Po wojnie Friedrich próbował namówić władze niemieckie na sfinansowanie nowego muzeum przeciw wojnie, jednak bez skutku. W 1955 wyemigrował na stałe do Francji, gdzie na rzece, pod Paryżem, zakupił na kredyt wyspę, którą nazwał *Ile de la Paix* – Wyspą Pokoju. Do końca życia organizował tam zloty młodzieży i spotkania edukacyjne na temat wojny i pokoju. Zmarł w 1967 roku, a ponieważ nie zdążył spłacić kredytu, wyspa została

po jego śmierci sprzedana, a papiery własnościowe zniszczone. Wnuk Ernsta Friedricha, Tomas Spree w 1982 roku ponownie otworzył Anti-Kriegs-Museum w Berlinie, gdzie funkcjonuje ono do dziś.